

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXIII. De Arianis Constantinopoli, qui & Psathyriani sunt dicti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

pedite docebat in Ecclesia. Porro etiam isti paulo post inter se divisi sunt, Marino dissidente ab Agapio, quem ipse ad Episcopatum Ephesi promoverat. Verum isti non de religione, sed de primatu ambitiose contententes, inter se decertarunt, Gotthis Agapi partes sequentibus. Quamobrem multi ex illorum Clericis, contentionem hanc ex inanis gloriae studio inter illos exortam detestantes, relictis illis, ad consubstantialis fidem se transfulerunt. Cum igitur Ariani quinque ac viginti annorum spatio inter se divisi fuissent, tandem regnante Theodosio Juniore, Consulatu Plinthæ magistri militum, Plathyriani rationibus victi, à contentione destiterunt. Et in unum corpus denuo coeuntes, quasi lege lata sanxerunt, ne qua in posterum mentio fieret quaestionis illius, cujus causa fuerant separati. Verum hoc nusquam nisi Constantinopoli perficere valuerunt. Nam in reliquis urbibus, si qui forte reperiuntur, in eodem quo prius dissidio perseverant. Ethæc quidem de Arianorum divisione à nobis dicta sint.

Ἀτὴν ἐκκλησίαν ἐδίδασκε καὶ ἔτοιζεν ἡμεῖς ὑπερον διηρέθησαν, μαρίνα πρὸς ἀγάπιον διενεχθέντων, ὃν αὐτὸς εἰς ἐπισκοπὴν τῆς ἐφέσου παρεβλήθη. ἔτοιζεν ἔπειτα ἰρηναίους, ἀλλὰ περὶ παροξύνσεως μικρῆς ψυχῆσάντων, ἐπολέμενοι ἀλλήλοις, τῶν γότθων παροξύνων τὸ ἀγαπίω· διὸ πολλοὶ τῶν αὐτῶν κληρικῶν, μισήσαντες τὴν ἐκ κενοδοξίας τεχθεῖσαν μάχην αὐτοῖς, ἄποστασίν αὐτῶν τῆ ὁμοσίου πίσει παρεβλήθη δρειανοὶ μὲν δὴ τῆς τριακοσίου ἐτη χωριωθέντες ἀλλήλων, ὑπερον τῆς ὑπαθείας ἔνευσε Βδοσίω, τὴν ὑπαθείαν ἔσραβηλάτε τῶν φα, τῆς ψαβυριανῶν αἰρέσεως, περὶ τῆς τῆς φιλονεικίας ἐπαύσαντο, καὶ ἠνάθεσαν ὡς ἐρεῖ νόμον οὐκ ἔστιν, μηδέ ποτε μνημονοσάμεν κεφαλῆς, δι' ὃ ἐχρησίζοντο τῆς μόνης τῆς κωνσταντινῆς πόλεως ποιεῖται δὲ αὐταὶ οἱ γὰρ ἐν ταῖς ἀλλαῖς πόλεσιν εἶπε καὶ τὸ χάνεσιν οἷες, ἐπιμένονσι χωριζόμενοι τὰ αὐτὰ μὴν καὶ περὶ τῶν δρειανῶν διαίρεσιν

CAP. XXIV.

C

Κεφ. κδ'.

Qualiter Eunomiani quoque inter se divisi sint, variisque nominibus ex auctorum suorum vocabulis appellati.

Sed neque Eunomiani absque interino dissidio permanserunt. Nam ipse quidem Eunomius, ab Eudoxio qui ipsum Episcopum Cyzici ordinaverat, jam pridem sese abjunxerat, causatus quod Aëtium præceptorem suum ab Ecclesia ejectum minime suscepisset. Hi vero qui ab illo cognomen traxerunt, varias in partes postea discissi sunt. Primum enim Theophronius quidam Cappadox, qui disputandi artem ab Eunomio didicerat, & Aristotelis categorias, librumque de interpretatione leviter duntaxat attigerat, cum libros quosdam composuisset, quos de exercitatione mentis inscripsit, in odium suorum incurrens tanquam sectæ suæ desertor, ab illis ejectus est. Qui postea seorsum ab illis collectas celebrans, hæresin suo nomine nuncupatam reliquit. Deinde Eutyechius quidam Constantinopoli ob levem quandam controversiam

ὃς ἐντομιανὸν πρὸς αὐτὸς ἐστίασαν, διαφέρει ἀπὸ τῆς μίας ἐκ τῶν προειρηθέντων κτησῶν.

Ἀλλὰ μὴν, ἐδὲ οἱ ἀπὸ εὐνομίας ἀδωκῆν ἄτοι μερδρήσαντι αὐτὸς μὲν γὰρ νόμοι, ἢ ἢ πρὸς ἑτέρωθεν εὐδοξίᾳ τὸ χωρὶς τὸν αὐτὸν ἐπισκοπὸν κυρίως κερῆεισο, παρῶρα λαβὼν, ὅτι αἰτίαν τῆ αὐτῆς διδάσκαλον ἐκβληθέντα ἐ παρεβλήθη. οἱ δὲ ἀπὸ αὐτῆς, εἰς διάφορα διηρέθησαν πρῶτον μὲν γὰρ θεοφρονίᾳ καππαδόκης, ὑπὸ εὐνομίᾳ τὰ ἐριστικὰ παρὰ δαθείς, καὶ παχυμερῶς τὰς δριστηνὴς κατηγορίας καὶ τὸ περὶ ἐριμείας πρὸς σιωπῆς βιβλία περὶ τῆς γυμνασίας τῆ νῆ ἐπέγραψε, παροξύνοντας τῶν αὐτῶ ὁμοδρήσους, ὡς ἀποστασίν αὐτῶ ἐκβλήθη καὶ παρὰ τῶν αὐτῶ τοῖς, ἀπὸ αὐτῶ ἐπάνυμον ἀρεσὴν καὶ λοιπὴ καὶ ἐν τῇ κωνσταντινῆς πόλει τῆς τύχης τις ἐκ ψυχρῆς ζήτησιν ἐχρησίζον